גם אתה רוצה להרגיש עונג שבת אמיתי
מצטרפים לאלפי בתים בישראל ברחבי תבל שמענגים את שולחן שבת עם גליונות וספרי מעדני אשר ומעידים שביתם נהפך לבית של תורה

מעדני אשר

פרשת ויצא - שנת תשפ"ז . גליון אלף 124
שנה 24 לממלכת התורה מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע

יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" בית שמש

<u>על מה סמכו העולם שחתן גר בבית חמיו כשנולד לו ילד הרי כתוב בגמ' שיש איסור לדור בבית חמיו?</u>

בפרשתן ל"א מ"א **זה לי עשרים שנה בביתך**

איתא בגמ' קידושין י"ב ע"ב, וכן מבואר ב"ב צ"ח ע"ב דאין הדרך לגור שם **דרב מנגיד על חתנא דדיר בי חמוה.**

יש להקשות: על מה אין נזהרין בדורות הללו שלא לגור בבית חמיו או חמותו הרי זה איסור, כך מקשה בתוספת קידושין י"ב ע"מ ב'

<u>איכא כמה תרוצים</u>

א. מה שדרין עכשיו בבית חמותם, היינו בשביל טובת הנאה שדרים בלא שכירות בבית דיש הוכחה שאינם דרים בשביל חמותם, אלא בשביל שאר טובות שעושין להם, כך תירץ בתוספות קידושין י"ב עמוד ב', וכן בשו"ת ראנ"ח סימן צ"א.

ובעצמות יוסף הקשה איך נמלט מהאיסור משום טובת הנאה.

ותירץ: דבשלמא מי שאינו מקבל טובת הנאה ממנו אית ביה משום חשד שיאמרו דהולך שם משום פריצות, אבל כשדר שם בשביל טובת הנאה ודאי יאמרו דמטעם זה דר שם לא משום פריצות, ואפשר עוד דכיון דאית ביה איבוד ממון אפילו מאן דחייש יאמר, דכיון דהדבר אין בו איסור אלא חשש בעלמא, יאמר דלא חשש למילתא דאיסורא במקום פסידא.

ב. לא נאמרה אלא בדורות הראשונים, אבל בזמנים הללו שבנות ישראל גדורות ביותר אין חוששין לכך, כך כתב המאירי קידושין י"ב עמוד ב'.

ג. העולם סומכים על סברת הראב"ד ז"ל שכתב בהשגותיו פכ"א מהלכות איסורי ביאה אם יחד לו בית למשכב מותר לדור בבית חמיו, כן כתב המגיד משנה פרק כ"א מהלכות איסורי ביאה וכתב שאינו יודע לו הכרע מן הגמרא, וכן כתב בשו"ת באר שבע סימן כ"ו מעדני אשר.

וכן בשו"ת שבט הלוי חלק ד' סימן קס"ו כתב דסומכין על שיטת על הראב"ד דאם ייחד לו בית למשכב מותר.

ובשו"ת רבי עזריאל הילדסהיימר חלק ב' אבן העזר, חושן משפט ומילואים סימן כ"ה העיר מדוע לא נפסק בש"ע האי הילכתא שאסור לדור אצל חמיו.

<u>איך היה מותר ליעקב לגור בבית חמיו הרי אסור לגור בבית חמיו?</u>

בפרשתן ל"א מ"א **זה לי עשרים שנה בביתך**

יש להקשות: איך היה מותר ליעקב לגור בבית חמיו, הרי יעקב קיים כל התורה, כמו שאמר ותרי"ג מצות שמרתי, ואיתא בגמ' קדושין י"ב ע"ב, ב"ב צ"ח ע"ב דאסור לגור בבית חמיו, א"כ איך גר יעקב אצל חמיו, מעדני אשר.

<u>איכא כמה תרוצים</u>

א. ע"פ מה דכתב רש"י קדושין י"ב בטעם הדבר שאסור לחתן לגור בבית חמיו שמא יכשל בחמותו, והנה רש"י כתב על הפסוק ותגד לאביה לפי שאמה מתה א"כ לא היה חמותו רק חמיו, ושוב ליכא חשש לכן היה מותר לגור שם, ואע"ג דברש"י פרק ל' פסוק כ"ז בד"ה נחשתי מביא שאחרי שיעקב הגיע ללבן נולדו ללבן בנים, זה היה מאשה אחרת, ובזה אין איסור, דרק בחמותו ממש האיסור כמו שכתוב בגמ' הזהר מחתנה הראשון, מעדני אשר.

ב. ע"פ מה שכתב החיד"א פתח עינים חולין ה' וכן כתב בהדב"ז ח"ב סימן תרצ"ו **דהאבות** לא היה נזהרים במצוה דרבנן רק בערובי תבשילין, לפי הנ"ל א"ש, דהאיסור לגור בבית חמיו זה רק דרבנן, מעדני אשר.

ג. ע"פ מה שכתב הרמב"ן פרשת תולדות **דבחוץ לארץ לא שמרו האבות את התורה**, לפי הנ"ל אתיר שפיר דכאן היה חוץ לארץ, ולא היו מקיימים דאורייתא וכל שכן מצוה דרבנן, מעדני אשר.

ד. ע"פ מה שכתב האור החיים הקדוש פרשת תולדות פרק מ"ט **דהאבות** כשהיה להם סיבה לא היה מקיימים את התורה, א"כ ה"ה הכא מעדני אשר.

<u>האם לסבא יש חיוב לחתן את נכדו?</u>

כתוב במשנה קידושין כ"ט **שהאבא חייב לחתן את בנו הסתפקתי בספק חדש שלא ראיתי מי שמסתפק בזה האם סבא חייב להשיא את בנו כמו האבא** ע"פ מה שחידש בשו"ת רבי עקיבא אייגר סימן מ"ב שסבא חייב למול את נכדו כמו אבא כיון שכתוב בעוללות אפרים דכל המטרה של הברית מילה שעל ידי יהא מוכשר ללמוד תורה דהערלה מעכב את הלימוד, וכיון שקימ"ל שהסבא חייב ללמד נכדו תורה, ובלי מילה אי אפשר ללמוד חייב למול את נכדו, א"כ ה"ה בנישואי נכדו יהא מחויב סבא כיון שמבואר בגמ' יבמות ס"ב השרוי בלא אשה שרוי בלא תורה, וכיון שהסבא חייב ללמד לנכדו תורה, ובלי אשה אין תורה אפשר שיהא חייב. **והשבוע בדרשה בשבע ברכות לנכדתו של מורי ורבי כ"ק האדמו"ר מצאנז שליט"א שאלתי את מרן שאלה הנ"ל, ואמר שמיסתבר כן.**

גליון זה נודב לעילוי נשמת
אבי מורי ורבי
שר התורה ועמוד ההוראה
שהיה לו נחת רוח מיוחדת מהגליון והעיר והאיר על הנכתב
הגאון הצדיק רבי **חיים יעקב מנחם** זצוק"ל בן הרב **עזריאל** שוורץ ז"ל
דומ"צ קרית צאנז נתניה – רב בית החולים –בעל הויחי יעקב
נ.ל.ב.ע מיתת נשיקה מתוך דברי תורה
ליל שבת קודש פרשת וישלח - ט"ז כסליו - שנת תשפ"ג
ת.נ.צ.ב.ה

גליון זה נודב ע"י ידידינו הנדיב הנכבד
הרב **יהושע בלייער** שליט"א
ירושלים
לעילוי נשמת אביו
הרב **יצחק** ז"ל
בן הרב **מרדכי יהודה** ז"ל
ט"ז כסליו
ת.נ.צ.ב.ה

גליון זה נודב ע"י ידידינו המכבד את ה' מגרונו
הרב **אביש בראדט** שליט"א ליקווד
לעילוי נשמת אביו
הרב **אהרן שלום** ז"ל בן הרב **נחמיה** ז"ל נ.ל.ב.ע י"א כסליו תשמ"ח
ולעילוי נשמת אמו
ה"ה מרת **אסתר ביילא בן רפאל חיים** ע"ה נפטרה י"א חשון
ולעילוי נשמת אחיו
הרב **אלעזר בן אהרן שלום** ז"ל נ.ל.ב.ע כ"א כסליו תשמ"ט
ולע"נ אחותו
מרת **רחל** בת **אהרן שלום** ע"ה ב' טבת תשנ"ה
ת.נ.צ.ב.ה

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרה"ג רבי **נפתלי בלוך** שליט"א
אב"ד קהילת גנזי יוסף
לרגל שמחת הולדת בנו במז"ט
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות
יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

גליון זה נודב ע"י ידידינו אחי היקר
הגאון רבי **מרדכי שוורץ** שליט"א
מרבני קנין הוראה העולמי
ראש בית הוראה משנת הסופר
ראש כולל צאנז בני ברק – וראש כולל ויזניץ אלעד
לרגל שמחת הולדת בתו במז"ט
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות
יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

מדוע יעקב לא רצה להתפלל על אשתו שיהא לה ילדים?
האם תפילתם של הנשים יותר מתקבלות?

האם ע"י תפילה אפשר לקבל זיווג שאדם רוצה לקבל
אע"פ שנגזר מהשמים אחרת ואע"פ שע"פ הטבע אין סיכוי?

מדוע יעקב לא רצה להתפלל על אשתו שיהא לה ילדים?

בפרשתן ל' א' **ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנוכי ויחר אף יעקב ברחל ותאמר התחת אלהים אנוכי אשר מנע ממך פרי בטן**

וברש"י הבה לי: וכי כך עשה אביך לאמך והלא התפלל עליה.

אשר מנע ממך: את אמרת שאעשה כאבא, אני איני כאבא, אבא לא היו לו בנים, אני יש לי בנים.

וברמב"ן הקשה: ואני תמיה למה חרה אפו "ולמה אמר התחת אלהים אנכי" ושומע אל צדיקים ה', ומה שאמר אבא לא היו לו בנים אני יש לי בנים, ממך מנע, ממני לא מנע' וכי הצדיקים אינם מתפללים בעד אחרים, והנה אליהו ואלישע התפללו בעד נשים נכריות".

ומביא בשם המדרש רבה בראשית ע"א ז' **אמר לו הקב"ה כך עונין את המעיקות, חייך שבניך עתידין לעמוד לפני בנה.**

ובמזרחי כתב: נראה לי שאין מכל אלה טענה כלל, **כי מה שטען תחלה מאחר שלא בקשה ממנו רק להתפלל בעדה "למה חרה אפו ולמה אמר 'התחת אלהים אנכי', ושומע אל צדיקים ה':** אינה טענה, כי היא לא אמרה לו להתפלל לבד, רק שעל כל פנים יתן לה בנים על ידי תפלתו, כנרמז מלשון "הבה לי בנים" ולא אמרה התפלל בעדי, ולכן חרה אפו ואמר וכי במקום ה' אני שיש בידו לתת לך בנים עד שתבקשי ממני להתפלל לתת לך בנים.

ומה שאמרת וכי כך עשה אביך לאמך והלא התפלל עליה: אני איני דומה לאבי, כי אבי לא היו לו בנים והוצרך להתפלל בעדו, אבל אני כבר יש לי בנים וממך מנע פרי בטן ולא ממני, ואיך אפשר להתפלל על דבר שיש לי.

ומה שטען עוד וכי הצדיקים אינם מתפללים בעד אחרים, והנה אליהו ואלישע התפללו בעד נשים נכריות: גם זו אינה טענה, כי התפלה לא תתכן אלא בשיבקש שיתן לו ה' מה שאין לו, או בשיבקש שיתן ה' לאחרים מה שאין להם אף על פי שיש לו, כשאין לו חלק באותו דבר המבוקש לאחרים, אבל כשיש לו חלק בדבר המבוקש לאחרים ויש לו גם לבדו מהדבר ההוא, אינו יכול להתפלל עליהם, אף על פי שאינו מכוין בעד החלק המגיע לו מהדבר המבוקש לאחרים. לפיכך לא היה יכול יעקב אבינו עליו השלום להתפלל על רחל שיתן לה בנים ממנו, מאחר שכבר היו לו בנים והבקשה שיבקש בעד רחל היא בקשה גם בעדו, אף על פי שאינו מכוין בעדו.

ובכתב סופר בפרשתן כתב דבר נפלא מדוע יעקב לא רצה להתפלל: כי רחל אמרה הבה לי בנים התפלל עליו כמו שהיה אביך מתפלל וסבורה היתה אלו התפלל בודאי נתקבל תפלתו, ואמר התחת אלקים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן, אבא לא היה לו בנים והניח את שלו והתפלל בעד אשתו לכן תפלתו נשמעת כי היה צריך לאותו דבר והניח את שלו, אבל אני שיש לי בנים גם אם אתפלל בעדך לא יהיה תפלתי נשמעת כל כך שאינה חשובה כי איני צריך לאותו דבר ואינו דומה לתפלת אבא שנתקבלה מיד.

מעדני אשר נראה לתרץ: ע"פ מה שכתב רש"י על הפסוק בפרשת ויחי ואקברה שם, ולא הולכתיה אפילו לבית לחם להכניסה לארץ, וידעתי שיש בלבך עלי תרעומת אבל דע לך שעל פי הדבור קברתיה שם שתהא לעזרה לבניה כשיגלה אותם נבוזראדן, והיו עוברים דרך שם, יצאת רחל על קברה ובוכה ומבקשת עליהם רחמים, שנאמר ירמיה לא יד קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה וגו', והקב"ה משיבה ירמיה ל"א ט"ו יש שכר לפעולתך נאם ה' ושבו בנים לגבולם, והקשה המהר"ל בגור אריה מדוע דווקא את רחל הניחו שמה וכי האבות שתיקנו את כל התפלות אינם יכולים להתפלל, **אלא מכאן חזינן דתפלתה של רחל נשמעת ביותר, שתפלתן של נשים מקבלות ביותר, משום דדמעת מצויה, לכן יעקב אמר לה תתפללי את שתפלותיך יותר מתקבל, מתוך דרשה לאלפי משתתפים בבארא פארק ע"י ארגון העולמי בוני עולם.**

האם ע"י תפילה אפשר לקבל זיווג שאדם רוצה אע"פ שנגזר מהשמים אחרת ואע"פ שע"פ הטבע אין סיכוי?

בפרשתן ועיני לאה רכות

הנה איתא בגמ' ב"ב קכ"ג ע"מ א' **דלכן היתה עיניה רכות דבכתה פן תפול בגורל עשו, כי אמרו, לרבקה שני בנים וללבן שתי בנות, ימהרו הגדולה לגדול והקטנה לקטן, ובזכות התפילות נתבטלה הגזירה**

ובמדרש בפרשת השבוע פרשה ע"א **איתא חיזוק גדול בכוחה של תפילה לשידוכים: א"**ר הונא קשה היא התפלה שביטלה את הגזירה, ולא עוד אלא שקדמה לאחותה, והיו הכל סונטין בה מפרשי ימים היו סונטין בה מהלכי דרכים היו סונטין בה אף הגתיות מאחורי הקורים היו סונטין בה והיו אומרים לאה זו אין סתרה כגלויה נראה צדיקת ואינה צדיקת אילו היתה צדיקת לא היתה מרמה באחותה, ר' חנין בשם ר' שמואל בר ר' יצחק אמר כיון שראה אבינו יעקב מעשים שרימה לאה באחותה נתן דעתו לגרשה וכיון שפקדה הקדוש ברוך הוא בבנים אמר לאמן של אלו אני מגרש.

ובאלשיך הקדוש בפרשתן כתב חיזוק ויסוד גדול בכוח התפילה לענין זיווגים שאפילו יש כמה וכמה סברות שע"פ טבע לא יהא הזיוג ע"י תפילה אפשר לפעול שיצא לפועל: וז"ל הנה הודיעתנו תורתנו הקדושה כמה מעלות טובות לנפש תדרוש את ה' אלהינו ותתחנן אליו יתברך, כי הלא כל כחות גדולים טבעיים והשתדלות נמרץ אשר היו לשכנגדו, לא יועילו לנצחו, **כי הביטו וראו כי הנה רחל היתה בדרך טבע העולה ליעקב ולא לאה, ועל שעיני לאה רכות שהתחננה לה' ובכה תבכה, על כן גם שרחל היו לו כחות ארבעה לנצחה א.** הטבע כי היתה הקטנה הראויה ליעקב. **ב.** כי ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה. ג. כי ויאהב יעקב את רחל ולא את לאה. ד. השתדלות אשר עשה יעקב לבלתי יקח את לאה כי אם את רחל והוא כי התנה ואמר אעבדך שבע שנים ברחל, ולשלא יעשה לבן מרמה לתת לו אחרת ששמה רחל מן השוק על כן אמר בתך, ולשלא ישנה שמותן ויקרא את הגדולה רחל, על כן אמר הקטנה, וכל ארבעה אלה נוסף על היות רחל בת זוגו ולא לאה, **אין צריך לומר שלקחה גם היא כי אם שהיא קדמה לה, הוי אומר כי אין כאלהינו לכל אשר יקראוהו באמת, וטוב טוב אשר יעזרנו הוא יתברך מכל משכימי קום בכל כחות שבעולם.**

וכן כתב בפלא יועץ ערך בת חיובא רמיא על כל איש לרחם על נפשו ועל נפש בתו, ולהשתדל בכל עז לבקש לה מנוח אשר ייטב לה ולו בעולם הזה ובעולם הבא, וישפך נפשו לפני ה' כפעם בפעם על בניו ובנותיו שיזוג להם ה' זווג נאה, וגם הבת בעצמה, אם יודעת לכתב או לקרא מן הכתב, ילך אביה אצל חכם ויסדר תפלה או היא בעצמה במסתרים תבכה נפשה ותתענה ותשפך נפשה לפני ה' בדברים היוצאים מלבה ככל היוצא מפיה, ותתפלל אל ה' שיזמין לה זווג נאה תלמיד חכם, ובחיק ירא אלקים תנתן, ושיהא זווגה עולה יפה, **וגדולה תפלה לענין זה, צא ולמד מלאה, שהיתה חלקו של עשו, ועל ידי שהרבתה בבכיה עד שנעשו עיני לאה רכות נפלה בגורלו של יעקב וזכתה להעמיד ששה שבטים אשר מהם יצא תפארת ישראל בתי כהנה ולויה ובתי מלכות.**

וכעין זה איתא בגמ' מו"ק י"ח ע"מ ב' דמותר לעשות שידוך בחול המועד שמא יקדמנו אחר ברחמים.

איזה תפילה הכי חשוב לילד מכל מה שמתפלל בכל יום

כל ילד מתפלל בכל יום הרבה תפילות מה התפילה הכי חשובה, **למען לא ינגעו לריק,** ילד יכול להשקיע שנים בלימוד בתלמוד תורה, וזה יכול הכל להיעלם ברגע אחד כל השקעה זה נזק וצער גדול, חז"ל אומרים סנהדרין צ"ט הלומד ואינו חוזר כזורע ואינו קוצר, ומסביר המהרש"א שאין לזה שום תועלת והכל יגע לריק, לכן כשאנו במעמד קדוש כזה לחזק את החזרה ע"י הארגון והגית של התלמוד תורה, זה לגרום שלא יהא לריק כל היגיעה מה שמתיעגים בתלמוד תורה, אנו נמצאים סמוך ונראה לחג החנוכה שהיונים רצו להשכיחם תורתך, לא היה איכפת להם שילמדו רק רצו שלא יחזרו ומימילא יהא להשכיחם תורתך, ולכן תיקנו דווקא שמן זית שזה סגונה לזיכרון, בפרשתן כתוב **ויקץ יעקב משנתו,** אומר המדרש ממשנתו, ואפשר דכיון שחוזרים מה שלומדים כשהוא קם והולך עם מה שלמד אתמול זה נשאר אצלו.

מתוך דרשה בהיכל בית המדרש החדש והמפואר בת"ת צאנז בבית שמש
חיזוק במעלת החזרה ע"י ארגון והגית – בהשתתפות מאות ילדי הכיתות הגבוהות
בראשות המנהל רוחני ידידנו הרה"ג מאיר הלברשטאם שליט"א

האם כשאברך יוצא מהכולל אז מגיע כל הבעיות בפרשתן ויצא יעקב מבאר שבוע וילך חרנה

כשאנו נמצאים בכזה מעמד של חיזוק בלימוד הלכה לאברכים בני עלייה כמה מתאים דברי החתם סופר בפרשתן ויצא מבאר שבע, אברך שיוצא מהתורה שהרי שבעה ספרי תורה לחד מאן דאמר בגמ' שבת קט"ז וילך חרנה, אז מתחיל החרון אף, אבל כשיושבים ועוסקים בתורה, וחיים את התורה כמו האברכים כאן בודאי שיש את כל הברכות.

מתוך דרשה חיזוק כולל גור יבין שמועה בבית שמש
בראשות ראש הכולל ידידינו הגאון מרדכי יהודה ביין שליט"א

איך יכול להיות שיצחק אהב את עשיו ורצה לברכו?

בפרשת תולדות כ"ה כ"ח **ויאהב יצחק את עשיו כי ציד בפיו**

יש להקשות: איך יכול להיות שיצחק אהב את עשיו בגלל ציד בפיו.

נראה לתרץ: עשיו אמר לאביו אני לא לא לומד אבל אני תומך תורה, יש לי מפעל של מלח אני יתרום, חזינן דחשיבות של תומך תורה כלומד עצמו.

מתוך דרשה לתומכים לכולל קנין תורה דחסידי בעלזא באשדוד
בראשות הראש כולל ידידינו הגאון דוד דירנפלד שליט"א

האם אב מקנא בבנו או בנכדו כשהם יותר מוצלחים?
האם הרב מקנא בתלמודו?
מדוע בנשואי רחל עם יעקב לא עשה לבן משתה
כמו שעשה בנישואי לאה עם יעקב?

האם אב מקנא בבנו או בנכדו כשיותר מוכשר ממנו?

בפרשתן ל' **ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה וגו'**

יש להקשות: איך יכול להיות שרחל אמנו היתה לה כזה מידה מגונה של קנאה, כך מקשה במדרש רבה בפרשתן.

ומתרץ המדרש: מלמד שקנתה במעשיה הטובים, אמרה אילולי שהיא צדקת היתה יולדת.

וכן מבואר בגמ' ב"ב כ"א קנאת סופרים תרבה חכמה חזינן דבמעשים טובים מותר לקנא.

יש לחקור האם אב מקנא לבנו או דילמא אב אינו מקנא בבנו

הנה איתא בגמ' סנהדרין ק"ה ע"ב אמר ליה רבא לרבה בר מרי כתיב מלכים א' א' **"ייטב אלהים את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך"** אורח ארעא למימרא ליה למלכא הכי, וברש"י וכי דרך ארץ כן שיאמרו וייטב אלהים שם שלמה משמך, והא חלשא דעתיה דאמרי ליה שיהא גדול מאביו אמר ליה מעין, קאמרה ליה וברש"י ומעין כסאך ולא גדול ממש ופליגא דרב יוסי בר חוני, דאמר רב יוסי בר חוני בכל אדם מתקנא, חוץ מבנו ותלמידו, בנו משלמה וכו', חזינן מגמ' דיש מחלוקת האם אדם מתקנא בבנו.

הנה הגאון רבי חיים קניבסקי זצ"ל על זה: מהא דאיתא בגמ' בבא קמא צ"ב ע"מ ב' אמר ליה רבא לרבה בר מרי, מנא הא מילתא דאמרי אינשי שיתין תכלי מטייה לככא דקל חבריה שמע ולא אכל, אמר ליה דכתיב מלכים א' א' **"ולי אני עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא"** א"ל את אמרת מהתם, ואנא אמינא מהכא בראשית כ"ד "ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו, וכתיב בתריה בראשית כ"ה ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה" וברש"י נתקנא ביצחק, חזינן דאב כן מתקנא בבנו.

ומתרץ: דרק בתורה ובחכמה אינו מתקנא, אבל בשאר דברים מתקנא.

מעדני אשר: נראה להעיר, דהרי בגמ' סנהדרין איתא להדיא דרבא לא סבירא ליה דאין אדם מתקנא בבנו, ולכן אמר שפיר דאברהם נתקנא בבנו יצחק א"כ אין כאן קושיא.

ובספר אוצר יד החיים סימן רכ"ז מסתפק האם אין אדם מתקנא בבנו נאמר נמי על בן בנו או דילמא רק על בנו אבל בבן בנו כן מקנא עי"ש שהביא ראיה מהמדרש דביוצאי חלציו מתקנא אדם.

האם אדם מתקנא בתלמידו?

הנה בגמ' הנ"ל איתא להדיא דאין אדם מתקנא בתלמודו.

יש להקשות: מהא דאמרינן בגמ' פסחים קי"ג ע"א תנו רבנן שלשה אין מתקנאין בהן, ואלו הן נכרי קטן, ונחש קטן, ותלמיד קטן, חזינן דרק לתלמיד קטן אין מתקנאין משמע להדיא דלתמיד גדול מקנאין, כך מקשה במהרש"א פסחים קי"ג ע"א.

ומתרץ המהרש"א: הא דאמרינן אין אדם מתקנא בתלמידו כלל היינו דוקא בתלמיד שלו כמו משה ביהושע דמייתי התם, אבל הכא קאמר בתלמיד אחר מתקנא האדם, ואמר בתלמיד קטן של אחר אין לקנאות, דומיא דגוי קטן ונחש קטן.

מדוע בנשואי רחל עם יעקב לא עשה לבן משתה כמו שעשה בנשואי יעקב ללאה?

בפרשתן כ"ט כ"ב **ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה**

יש להקשות: מדוע בנשואי רחל עם יעקב לא עשה לבן משתה כמו שעשה בנשואי יעקב ללאה, כך מקשה בדעת זקנים מבעלי התוספות, וכן באברבנאל בפרשתן, וכן בספר מרפה ארכה ע"מ 6, וכן בספר זכר בנימין ע"מ נ"ד.

איכא כמה תרוצים

א. לבן רמאי היה ועל כן נקרא לבן הרמאי ונתכוין לשכר את יעקב ביין כדי לרמותו ולא יבחין בין רחל ללאה לכן עשה משתה בנשואי לאה, אבל בנשואי רחל לא עשה משתה שהרי כבר לא היה צריך לשכרו, כך תירץ בדעת זקנים מבעלי התוספות

ב. הסתכל ברמאות לבן שלחופת לאה אסף את כל אנשי המקום ועשה להם משתה ולא עשה כן בחופת רחל לפי שאם יעקב ירצה לגרש את לאה בהרגישו בה יגונה ענינו בעיני כל העם שנאספו בחופתו ואכלו עמו ואולי שמפני זה ימנע לגרשה אבל ברחל מפני שבאהבתו אותה לא היה ספק בזה לא התחכם לעשות לה משתה ולא לאסוף לחופה את כל אנשי העיר, כך תירץ באברבנאל בפרשתן.

ג. ע"פ מה שכתב הדובנא מגיד, שדרך העולם לעשות משתה ולהכין את כל צרכי הסעודה, ואח"כ לקרוא לאנשים, אך לבן היה רמאי ועשה משתה ממעות האנשים הקרואים אליו ששאל אותם חידות, ומי שלא ידע היה צריך ליתן סכום כך וכך, ומכסף זה עשה משתה, וכן מדויק הפסוק שקודם אסף לבן, ואח"כ עשה משתה, ולפי זה בפעם הראשונה היה יכול להטעותם, אך בפעם השניה אצל נשואי רחל, חסו על ממונם ולא באו, והוא בעצמו לא יכל ולא רצה לעשות משתה, כך תירץ בספר מרפא ארוכה ע"מ 6.

ד. ע"פ מה דאיתא במדרש רבה פרשת ויצא פרשה ע' שלבן הודיע לכל אנשי העיר הרמאות שרוצה לעשות ליעקב להחליף לו את לאה ברחל, ולקח משכון מכל אחד שלא יגלה הסוד ליעקב וכל המשכונות שלח לבעלי חניות, ולקח מהם בשר ודגים וכל צרכי הסעודה, וביום המחרת דרשו את המשכונות ושלח אותם לחנוני, והוצרכו כולם לשלם הוצאות המשתה, ומובן שבני העיר חרה אפם בלבן על מעשה זה, ומי ילך שוב אל המשתה, ועל כן לא עשה משתה בנשואין רחל בידעו ששום איש לא יבא עוד, כך תירץ בספר זכר בנימין ע"מ נ"ד.

ה. דרך העולם לבא לאירוע כדי לכבד את הבעל שמחה, אך אם יעשה שמחה אחר שמחה בהפרש של שבוע לא יבואו כולם לכבדו כי טורח הדבר עליהם, ועל כן הואיל ושמחת רחל הייתה שבוע אחר שמחת לאה, לא עשה לבן משתה, כי חשש שמא לא יבואו, מחמת סמיכות האירועים, לכן לא עשה משתה, כך תירץ בספר גם ברוך יהיה.

ו. שכיון שיעקב ראה שעל ידי המשתה הראשון הצליח לבן להערים עליו ולהחליף את רחל בלאה, העדיף יעקב לוותר על המשתה השני כדי שלבן לא ימשיך לרמות עליו, ויחליף הפעם במשתה את רחל בבלהה או זלפה, שהרי אמרו חז"ל שהם גם כן היו אחותיהן של לאה ורחל, ולכן בחר יעקב ולישא את רחל ללא משתה, אלא באור יום וללא שום הסחות דעת, כך תירץ הרה"ג שמואל ברוך גנוט שליט"א מח"ס ויאמר שמואל.

איזה כוח לפעול ישועות מקבל מי שבזמן שמחתו חושב לשמח אחרים שאין אצלם שמחה בביתם?

כשאנו נמצאים בשבע ברכות מיוחדת שנערך לכל האלמנות בקהילתינו שנערך ע"י כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א

מפרשתן רואים איזה דבר גדול לשמח ולחשוב על אחרים שצריכים שמחה רחל אימנו בלילה של החתונה יום הכי מאושר של כלה אמרה אני לא מסוגלת לשמוח ולרקוד כשיש לי אחות גדולה שבוכה כמו שכתוב ועיני לאה רכות, וויתרה לאחותה כדי שהיא תשמח

אומר המהר"ל בספרו גור אריה פרשת ויחי **דבר נורא מה היה השכר שלה**

רש"י אומר בפרשת ויחי דלכן קברו את רחל אמנו על הדרך משום שבגלות יעברו דרך קברה והיא תפלל על עם ישראל, וקשה וכי שאר האבות אינם יכול להתפלל, ומתרץ יסוד גדול מי שלא היתה מסוגלת בזמן שמחתה לאות את הדמעות של אחותה, כשהיא תהיה בצער גם הקב"ה לא יהא מסוגל לראות את הדמעות שלה מידה כנגד מידה, ולכן דווקא אותה קברו על הדרך, והקב"ה אמר לה מנעי קולך מבכי יש שכר לפעולתך, גם עכשיו אנו נמצאים בעיצומם של ימי השמחה שכ"ק מרן רבינו שליט"א עשה שבע ברכה מיוחדת לכל אלו שדמעתם מצויה האלמנות בחצר קודשינו, שאיך אפשר לשמוח בשמחת הנכד כשיש אמהות שדמעתם מצויה, לכן עושים שמחה מיוחדת לשמחם, והשכר לזה יש שכר לפעלתך שלא יהא צער ודמעות רק שמחה של מצוה, וידוע מה שכתב בתפארת שלמה בפרשת ויחי השמיעני את קולך כי קולך ערב, מתי הקב"ה שומע אותנו כשיש ערבות בתפילה שלנו חושבים על אחרים, ובפרשת השבוע יעקב תיקן תפילת ערבית.

מתוך דרשה בשבע ברכות לנכדת כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
בת לבנו ידידינו הגה"צ אברהם הלברשטאם שליט"א אב"ד צאנז טבריה – והגלילות
שנערך לאלמנות של חצר הקודש צאנז
בהשתתפות רבנים – ואנשי חינוך

איזה הבטחה הבטיח התנא רבי שמעון בר יוחאי לְמי שלומד תורה שהבריות מתיאשים מללמדו?

איתא בגמ' ירושלמי ברכות פרק ט' **תני רבי שמעון בן יוחאי אומר אם ראית את הבריות שנתייאשו ידיהן מן התורה מאד עמוד והתחזק בה, ואתה מקבל שכר כולם**

כשאנו נמצאים במעמד האדיר לחיזוק היומי של הזוהר הקדוש ע"י הארגון העולמי אתכנשו, אין דבר יותר מתאים לפתוח את המעמד הקדוש יותר ממאמר הזה, שהרי כל אחד יודע שעד שלא היה הארגון הנפלא היו מעט לומדים הזוהר הקדוש ואנשים חשבו שהלימוד הזה מיועד רק לאנשי מעלה מקובלים, אבל אדם פשוט זה לא קשור אליו, והיו מתיאשים מלימוד הזוהר הקדוש, **מבטיח רבי שמעון אם תתעסק בלימוד שמתיאשים מללמדו כמו הזוהר הקדוש בימינו תתחזק ואתה מקבל שכר כולם, ורואים בחוש כמה ישועות בכל התחומים מעידים כל אלו שהצטרפו ללימוד היומי של הזוהר**

והנה איתא בגמ' יבמות צ"ז עמוד א' **אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר.**

ובספר חסידים סימן רכ"ד **כתב וכל האומר דבר שמועה מפיהם של הצדיקים הם מתפללים עליו שם ומליצים טובה עליו.**

ובהקדמה לספר חידושי בני יששכר כותב דלפי דברי הספר חסידים הנ"ל אפשר לפרש כוונת רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בעולם הבא, היינו שמתפלל בעד זה האיש וממליץ טוב בעדו, כל אלו שלומדים כל יום זוהר זוכים שרבי שמעון מתפלל עליהם, ואין לך יום שאין צריך תפילה.

מתוך דרשה בחשיבות לימוד היומי בזוהר הקדוש
שנערך בקרית צאנז טבריה - ע"י ארגון העולמי אתכנשו
בהשתתפות מאות מכל בני העיר - ובראשם רבני העיר

קול השמחות - דרשות בשבע ברכות בחצרות אדמור"ים רבנים השבוע אחרון
שבע ברכות לנכדת כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
שבע ברכות לנכד האדמו"ר מטריסק שליט"א ונכד האדמו"ר מסוכטשוב שליט"א
שבע ברכות המרכזי לבת ידידינו הגאון **משה יצחק טעמפלר** שליט"א **רב קהל חסידים גני גאולה - בהשתתפות מאות בני הקהילה**

מכתבים למערכת

איך יש מציאות שלחתן יש נגעים הרי חתן מוחלין לו כל העוונות

מה שהקשתם בשם אחרונים על הא דאיתא בגמ' מו"ק ז' ע"ב ומקורו במשנה נגעים פרק ג' משנה ב' שחתן שנולד לו נגע נותנין לו ז' ימי המשתה ואח"כ רואים את הנגע, איך יש מציאות שיהא לו נגע, כיון דנגעים באים על עבירות כמבואר בגמ' שבועות ח' ע"א ערכין ט"ז ע"א א"כ חתן שמוחלין לו כל עוונותיו איך יש מציאות שיהא לו נגע, ותרצתם בארבע אופנים.

הגאון המפורסם רבי שמאי קהת גראס שליט"א חבר הבד"צ קהילת מחזיקי הדת, אהבת תורה, בית הוראה דישיבת מיר, לשכת הפוסקים ביתר עילית, אוצר הפוסקים סווראן

נראה להעיר, דמיסתבר דבחתן דמוחלין לו העוונות דדומה ליום כיפור, וביום כיפור כתוב בגמ' יומא פ"ו ע"מ א' אם עבר על עבירות חמורות ועשה תשובה, תשובה ויום הכיפור תולין ויסורין ממרקין, וכיון דלא סגי בתשובה ויום הכפורים לחוד, ובעי גם כן יסורין, א"כ אפילו לחתן דמוחלין לו כל העוונות כמו יום כיפור דבעי עדיין למרק עוונותיו לגמרי, ונגעים באים לכפר על עבירות חמורות עיין בגמ' ערכין ט"ז דבאין לכפר על שפ"ד וג"ע וכו' והנגעים מכפרים עיין גמ' שבועות ח' ובשו"ת חתם סופר אורח"ח סימן קע"ד וא"כ קמ"ל דבחתן אין רואין הנגעים כדי למרק עונם לגמרי, ועוד אפשר דאפילו אם עשה החתן תשובה מועיל שלא יוליד בו נגע מחדש, אבל נולד לו נגע לפני יום חופתו אפשר דהתשובה אינו מועיל שילך הנגע ממנו מה שנולד מקודם.

הגאון רבי ישראל שוורץ שליט"א דומ"ץ שכונת גבעת משה ירושלים, רב קהילת צאנז ביתר, ובית הוראה מרכז ההוראה אוצר הפוסקים, מח"ס שו"ת דעת ישראל (חשיבה זו מיוסדת ממש אבי הגה"צ חיים יעקב מנחם בן הרב שרוליק זי"ל)

נראה להעיר, במש"כ בשם האמרי אמת דחתן לא עדיף מיוה"כ דאין נמחל עונות של בין אדם לחבירו, והרי הא דמוחלין לחתן ילפינן בירושלמי מהא דכתיב בעשו ויקח את מחלת בת ישמעאל שנמחלו לו כל עוונותיו, והלא לעשו היו גם עבירות שבין אדם לחבירו, כמפורש בב"ב טז ב אמר ר' יוחנן חמש עבירות עבר אותו רשע באותו היום והרג את הנפש מפורש שהיו לו גם עבירות שבין אדם לחבירו, וכן עיין במדרש רבה בראשית סג יב דקאמר רבי אף גנב, וכן כתב ברש"י בפסוק לצוד ציד להביא בראשית כז ה מהו להביא אם לא ימצא ציד יביא מן הגזל, חזינן דאף שעשו חטא גם בבין אדם לחבירו שהרג את הנפש וגנב וגזל, ואעפ"כ ילפינן מיניה דמוחלין לחתן כל עוונותיו, ומה שתירצו דאין נמחל לחתן בלי תשובה, י"ל דש"מ שגם עשו הרהר בתשובה עיין בראשית רבה סז יג שנתן דעתו להתגייר, ופירשו המפרשים שעשה תשובה, אמנם עיין במגילה יא ע"א הוא עשו הוא ברשעו מתחילתו ועד סופו, משמע שלא הרהר בתשובה

הרה"ג יצחק יעקב גוטליב שליט"א מח"ס 'עקבות יצחק' ביתר עילית

נראה לציין דבעל ה"לב שמחה" מגור זיע"א מתרץ ע"פ מה דאיתא ברכות ה' ע"ב דיש נגעים שהם 'סורים של אהבה', דלפ"ז ש"ל דמיירי בחתן שקיבל נגעים באופן הנ"ל

איך יכול להיות אנשים שעושים שידוכים של כסף ויש להם ילדים טובים
חרי בגמ' כתוב שהעושה שידוך בשביל כסף לא יחא לו בנים מהוגנין

מה שהקשתם בשו"ת שבות יעקב חלק ג' סימן קל"ה על הא דאיתא בגמ' קידושין ע' עמוד א' אמר רבה בר בר אדא אמר כל הנושא אשה לשם ממון, הויין לו בנים שאינם מהגנין שכל העולם נכשלו בזה, כי כולם בני אדם הם נושאים נשים ונותנין ג"כ עיניהם בממון ולא ימצא כלל בנים מהוגנים, ומתרץ כיון שמתכוין גם לשם מצוה ולא מתכוין רק לשם ממון אין בזה חסרון ויש בנים מהוגנים וכשירים.

הרה"ג שלמה צבי טויב שליט"א קרית צאנז נתניה איש אמונו של מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א

נראה להעיר, דמבואר להדיא ברמ"א אה"ע סימן ב' וכן בחלקת מחוקק ובבית שמואל דהא דנושא אשה לשם ממון הויא ליה בנים שאינם מהוגנין זה רק אם נושא אשה פסולה, אבל אם נושא אשה כשירה אף שנושא אותה לשם ממון הויא ליה בנים מהוגנים, א"כ אינו מתחיל הקושיא, ופלא על גדול כמו השבות יעקב שהקשה קושיא זו ולא העיר בזה.

מעדני אשר: מצאתי שזה מחלוקת הפוסקים דבביאור הגר"א אה"ע סימן ב' ס"ק י' כתב שכל מי שנושא אשה לשם ממון הויא ליה בנים שאינם מהוגנים ולא רק מי שנושא אשה פסולה.

האם לאמא מותר לשלוח שליח שתביא איזה דבר אע"פ שלאבא אסור לשלוח שליחות

מה שכתבתם שמדברי שו"ת הרא"ם ח"א סי' י"ס שאע"ג דמבואר בגמ' דלא חציף אינש לעשות את אביו שליח להביא דבר אבל לאמא מותר לעשות שליח.

הרה"ג נפתלי טסלר שליט"א מאנסי

נראה להעיר, דזה חידוש גדול לדינא ולא נתכוין לזה הרא"ם, כי לא כתב הרא"ם בתשובתו רק שעל חזקה זו שאמרו בגמ' קידושין פ"ה ב' שבוודאי לא עשאו בנו שליח כי לא חציף אינשי, באם אין חזקה זו, כיון שמצינו בגמ' שם ל"ב שבטבעו הבן יראה מאביו יותר מאמו. אבל בדינא דאסור לאדם לעשות שליח, דהוא מדין מורא, בוודאי אין הבדל בין אביו לאמו, כי בוודאי פשוט וברור ששניהם שווים בדין מורא, ולא מצינו חילוק בפוסקים בין אביו לאמו בכל הני דינא.

איך היה מותר לייעקב לתת לעשיו לאכול הרי אסור לתת לאכול למי שלא מברך ולא נוטל ידים

מה שהקשתם בשם הפנים יפות איך היה מותר לייעקב לתת לעשיו לאכול הרי נפסק בש"ע שאסור לתת לאכול למי שלא מברך ולא נוטל ידים, ותרצתם ע"פ מה שכתב בשו"ת מהרש"ם ח"ו סימן י"א שנשאל בבתי משקאות שנותנים לאכול ולשתות בכסף לכל הבאים, ורבים המתפרצים מן הישראלים אוכלים בלא נטילת ידים ובלא ברכת המוציא, האם אסור משום לפני עור לא תתן מכשול, ומסיק דליכא איסור דאע"ג דאיכא שיטות דמסייע לעוברי עבירה איכא איסור אף ביכול לעשותו בלא סיוע, מ"מ דווקא במסייע בגופו או בממונו דרך שאלה, אבל דרך מכירה ליכא איסור דברשותו של לוקח הוא,לפי הנ"ל אתי שפיר איך שיעקב נתן לעשיו לאכול, כיון שמכר לו את האוכל בעד הנזיד העדשים.

הגאון אריה אלבוים שליט"א ראש כולל אליבא דהילכתא קרית נדבורנה בני ברק

נראה להעיר, דכאן שהתורה מעידה שעשיו היה עייף ולא היה יכול להשיג אוכל ממקום אחר והויא כתרי עברא דנהרא, א"כ הויא לפני עוור דאורייתא וזה לא מהני במכירה, א"כ לא מתורץ הקושיא על עשיו לפי המהרש"ם ויתרוץ בשאר פירושים שכתבתם.

איך היה חל מכירת הבכורה של עשיו לייעקב הרי הבכורה הויא דבר שלא בא לעולם וקי"ל דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם

מה שהקשתם בשם הראשונים איך היה חל מכירת הבכורה של עשיו לייעקב הרי הבכורה הויא דבר שלא בא לעולם וקי"ל דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם, ותרצתם בכמה אופנים

הרה"ג אריה סטייבר שליט"א ריוורדייל ניו יורק

נראה להוסיף עוד תירוץ, הרמב"ן בפירושו לפסוק כ"ה ל"א מכרה כיום את בכורתך לי, כתב, בעבור היות מכירת הבכורה לאחר מיתת אביהם, אמר מכרה לי הבכורה לאיזה יום שיפול בו. ומפרש על זה התכלת מרדכי בפירושו לרמב"ן שהרמב"ן בא לפרש הטעם שאין זה בכלל דבר שלא בא לעולם. מה שאמר שהמכירה תיחול כשמת יצחק, שבאותו יום תגיע לידי עשו, דומה לשיטת המרדכי ב"ב סימן תקע"ח והובא כמו י"א בהמ"א חו"מ ר"ס ד' שאם אומר שיקנה כשיהיה בעולם, קנה, למרות שעכשיו אינו בעולם. וכעין זה פירוש הכלי יקר, שע"י שאמר כיום, נחשבת כמו שאמר מהיום ולאחר מיתה.

איך היה מותר לייעקב לחמוד את הבכורה מעשו הרי יש איסור לא תחמוד

מה שהקשתם איך היה מותר לייעקב לחמוד את הבכורה מעשו הרי יש איסור לא תחמוד, וכן איך הפציר אברהם בעפרון למכור לו את השדה.

הרה"ג יותן מסנר שליט"א גבעת זאב

נראה להעיר דלא הבינותי את הקושיא, הרי מבואר בשו"ע חו"מ סימן שכ"ט סעיף י' "כל החומד וכו' והכביד עליו רעים והפציר בו עד שלקחו ממנו הרי זה עובר בלא תחמוד" והרי יעקב לא הפציר בעשו, וכן אברהם לא הפציר בעפרון אלא אדרבא עפרון היה מוכן לתת בחינם ואברהם התעקש לשלם.

מדוע מוחלין כל עוונות של חתן מה קשור אחד לשני

מה שהקשתם מדוע מוחלין כל עוונות של חתן, מה קשור אחד לשני.

הרה"ג יעקב ישראל מייזנער שליט"א לונדון

נראה להעיר, דהנה רש"י פרשת וישלח פרק ל"ו פס' ג' מביא המדרש ספר שמואל. ג מוחלין להן עוונותיהן גר שנתגייר, והעולה לגדולה, והנושא אשה, ונראה שהצד השוה שבהם הוא שהם מקבלים על עצמם מצות נוספות ובשכר זה מוחלין להן עוונותיהן, דהיינו גר שנתגייר שהוא מקבל על עצמו תרי"ג מצות, והעולה לגדולה כגון נשיא בסנהדרין שהוא מקבל על עצמו מצות הנוגעות להוראה, ועוד, ונושא אשה שמקבל על עצמו מצות כגון פריה ורביה טהרת המשפחה, ועוד. ועכשיו מובן למה מוחלין כל עוונות של חתן

תיאך חל מכירת הבכורה של עשיו לייעקב הרי הויא אונאה יותר משתות ובטל המקח

מה שהקשיתם היאך חל מכירת הבכורה של עשיו לייעקב הרי הויא אונאה יותר משתות ובטל המקח, ותרצתם בכמה אופנים.

הגאון משה יחיאל הכהן ראטה שליט"א ירושלים

נראה לציין מש"כ בספר שמע יעקב לרבנו יעקב אלגזי, כי הגידה תורה כי לא סמך יעקב על זה ולקנותה בדמים ולכן נתן לו לחם ונזיד עדשים שהוא תורת חליפין וכתב מרן בשם תלמידי הרשב"א שאין אונאה לחליפין דמכר כתיב.

האם הקובע עיתים לתורה אינו צריך ברכה מאף אחד?

כדי לדעת החשיבות של הקובע עיתים לתורה, כתוב בתורה בפרשתן, שיצחק בירך את בנו עשיו, ובנו שלומד תורה כל היום לא בירך, כותב החפץ חיים בפרשתן שמי שלומד תורה אינו צריך ברכה מאף אחד, משום שהתורה לבד בירך אותו, אם בחקותי תלכו עמלים בתורה, יהא לך את כל הברכות, אבל עשיו שלא למד אין לו ברכות צריכים לברך אותו.

מתוך דרשה לאברכים העובדים למחייתם - חסידי קרלין סטולין מקרית ספר

התודה והברכה למאות ידידינו - ובראשם אדמור"ים - ורבני קהילות
שטרחו לבא להשתתף בשמחתינו ולאחל מברכתם מעומק הלב
בשמחת הקידושא רבה לנכדתינו שרה הינדא תחי'
בת לחתני הרה"ג רבי שלום הלוי הורביץ שליט"א מו"ץ באלעד
ובשמחת השלום זכר - ואכט נאכט – ברית לנכדי גדליהו משה ני"ו
בן לחתני הרה"ג שלמה גולדמן שליט"א מרבני כולל ביאלא לטשנא
יהא רעוא שבזכות מצוה זו לשמח בזמן שמחה
תזכו לראות שמחות כפולות באהלכם

גליון זה נודב ע"י ידיד נפשי
הגאון רבי **יהודה לנדא** שליט"א בני ברק
משגיח בישיבה הגדולה עיון התורה – וישיבת דארג
לרגל שמחת אירוסי בנו
הבה"ח המופלג בתויר"ש
כמר **ישראל לנדא** ני"ו **מבחירי ישיבת דארג**
עב"ג בת הגה"צ בנש"ק נפתלי הערצקא פרידמן שליט"א
מראשי ישיבת בית שערים אונגוואר ארה"ב
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרה"ג רבי **יצחק קאף** שליט"א
מייסד ומנהל ת"ת עצת אמת
לרגל יומא דהלולא רבה
של הרה"ק הבית עין זי"ע
החל בי"ב כסליו
יהא רעוא שזכותו של בעל ההילולא תגן עליו
להתברך בכל מילי דמיטב

גליון זה נודב ע"י ידיד נפשי
הרה"ג **אברהם יהודה רייך** שליט"א קרית הבעש"ט פ"ת
לרגל שמחת אירוסי בתו תחי' במז"ט
עב"ג הבה"ח המופלג בתויר"ש
כמר מורנו **יקותיאל יהודה שטיינמץ** ני"ו מבחירי ישיבת צאנז חיפה
בנו של הרה"ג **יעקב בן ציון שטיינמץ** שליט"א ק"ק נתניה
ברכת מזל טוב לאביו מו"ח
הגאון המפורסם **בן ציון רייך** שליט"א איש אמונם של אדמור"י בית צאנז
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרב **ברוך שמחה שוורצמן** שליט"א בית שמש
לרגל שמחת אירוסי בתו תחי' במז"ט
עב"ג הבה"ח המופלג בתויר"ש
כמר **אברהם מאיר אליאס** ני"ו
מבחירי ישיבת סלאנים אלעד
בנו של הרב **דוד משה** שליט"א
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרב **משה חיים יוספוביץ** שליט"א קרית צאנז נתניה
לרגל שמחת אירוסי בנו
צ9
החבר כמר שמואל אהרן ני"ו מבחירי ישיבת צאנז
עב"ג בת ידידינו הרב **אהרן יוסף לנדא** שליט"א אשדוד
וברכת מזל טוב לאביו
ידידינו הרה"ג **שמעיה יוספוביץ** שליט"א קרית הבעש"ט
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרב **יעקב סגל שליט"א** בית שמש
לעילוי נשמת אביו
ידידינו
הרה"ג רבי **שמעון אלעזר סגל** בן הרב **ישראל מרדכי** ז"ל
נ.ל.ב.ע י' כסליו תשע"ד
ת.נ.צ.ב.ה

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרה"ג **חיים מושקוביץ** שליט"א
מחשובי השדכנים בחצר הקודש בעלזא
לרגל שמחת הולדת בתו במז"ט
וברכת מזל טוב לאביו
ידידינו הרה"ג אהרן דוד שליט"א
ולחמיו ידידינו הרה"ג אהרן פרסטר שליט"א
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרב **זאב קובטישעק** שליט"א בית שמש
לרגל שמחת נישואי בנו
הבה"ח המופלג בתויר"ש
כמר **משה שלום** ני"ו מבחירי ישיבת דושינסקי
עב"ג בת הרב **שמעון שישא** שליט"א ירושלים
וברכת מזל טוב לסבים
ידידינו הרב **שמואל קובטישעק** שליט"א ידידינו הרב **אשר רוזנברג** שליט"א
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו

גליון זה נודב ע"י ידידינו
הרה"ג **יוסף וובר** שליט"א אשדוד
הרה"ג **יוסף יואל וובר** שליט"א בית שמש
לעילוי נשמת אביהם
הגאון הצדיק רבי **משה** בן הרב **מרדכי ועבר** זצ"ל
רב בית המדרש המרכזי דחסידי בעלזא בני ברק
נ.ל.ב.ע י"ב כסליו תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה

תגובות והערות לגליון - וכן תרומות לזיכוי רבבות אפשר להתקשר למחבר 0533166560 או בדוא"ל 3166560@gmail.com